

Sygn. akt II CSK 757/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa J .P. i M. P .
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2015 r.,
na skutek skarg kasacyjnych powodów oraz strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 26 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 1516/13,

- 1. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powodów, pozostawiając w tym zakresie rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczeniu kończącemu to postępowanie;**
- 2. przyjmuje do rozpoznania skargę kasacyjną strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 maja 2014 r. Powodowie powołali się na to, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne dotyczące wykładni § 45 ust. 1 pkt 1 i § 47 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz. U. Nr 207, poz. 2109 ze zm., dalej jako rozporządzenie z 2004 r.) oraz art. 286 k.p.c., jak również podnieśli, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z powodu naruszenia § 45 ust. 1 pkt 1 i § 47 ust. 1 i 3 rozporządzenia z 2004 r.

Nie jest możliwe jednoczesne wykazywanie, że w sprawie istnieje zagadnienie prawne dotyczące wykładni określonego przepisu prawa i że skarga oparta na naruszeniu tego przepisu jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia danego przepisu jest prosta i w związku z tym jego naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta rodzi istotne zagadnienie prawne, wobec czego naruszenie przepisu nie może być oczywiste. Ponadto powodowie nie przeprowadzili żadnego jurydycznego wywodu, w tym także w odniesieniu do art. 286 k.p.c., mającego wskazywać na to, że powołane przez nich wątpliwości

rzeczywiście stanowią istotne zagadnienie prawne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Nie wskazali też, na czym ma polegać „oczywistość” zasadności ich skargi kasacyjnej i nie przedstawili argumentów wykazujących, że w istocie jest ona oczywiście uzasadniona (por. w związku z tym postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej powodów do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).